

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยห้าสิบเก้า

การเปิดเผยการสัมผัสของทูตสวรรค์ทั้งสามในนิมิตของดาเนียล: การสำแดงเชิงพยากรณ์

Jeff Pippenger

2024-03-26

ในบทที่สิบ ดาเนียลถูกแต่งตั้งสามครั้ง

และการแต่งตั้งทั้งสามครั้งนั้นสอดคล้องกับสามครั้งที่ดาเนียลประสบกับ "mareh" หรือ นิมิต ด้วยตนเอง การปรากฏครั้งแรกและครั้งสุดท้ายเป็นของกาเบรียล ผู้เป็นผู้สื่อสารแห่งวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์ กาเบรียลคือผู้ที่รับข่าวสารจากพระคริสต์ ซึ่งพระบิดาได้ประทานแก่พระองค์ แล้วนำไปมอบแก่ผู้พยากรณ์ ผู้ซึ่งจะต้องส่งต่อไปยังคริสตจักรทั้งหลาย

แต่ข้าพเจ้าจะสำแดงแก่ท่านถึงสิ่งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์แห่งความจริง

และไม่มีผู้ใดยินยอมร่วมกับข้าพเจ้าในเรื่องเหล่านี้ เว้นแต่มีคาเอล ผู้ครอบครองของท่าน ดาเนียล 10:21

กาเบรียลทราบว่าคุณเป็นสิ่งทรงสร้าง

และด้วยเหตุนี้เขาจึงได้บอกอย่างตรงไปตรงมาว่าอย่านมัสการเขาในพระธรรมวิวรรณ์

และข้าพเจ้าทรุดลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า

อย่ากระทำเช่นนั้นเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่าน

และร่วมกับพี่น้องของท่านผู้มีคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด

เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนั้นคือจิตวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ วิวรรณ์ 19:10

ฉะนั้น ผู้ศึกษาคำพยากรณ์พึงเข้าใจว่า เหตุผลที่กาเบรียลระบุว่าไม่มีผู้ใดอยู่เหนือเขาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ "ถูกบันทึกไว้ในหนังสือแห่งความจริง" นั้น มีจุดประสงค์เชิงพยากรณ์ที่เฉพาะเจาะจง เมื่อเขาระบุข้อเท็จจริงว่ามีเพียงพระคริสต์เท่านั้นที่เข้าใจพระคัมภีร์ได้ดียิ่งกว่าตนเอง เขาก็ระบุพระคริสต์ว่าเป็น "มีคาเอล เจ้านายของท่าน" แต่มีคาเอลมิได้เป็นเพียงเจ้านายเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นอัครทูตสวรรค์ด้วย

แต่มีคาเอลอัครทูตสวรรค์ เมื่อโต้เถียงกับมารเรื่องศพของโมเสส

มิได้บังอาจกล่าวคำประณามอย่างหยาบคายต่อมัน แต่กล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามปรามเจ้า" ยูดา 7.

เพราะฉะนั้น การแต่งตั้งทั้งสามครั้งจึงเป็นการแต่งตั้งของทูตสวรรค์ และทั้งสามครั้งที่ดาเนียลประสบกับ

"mareh" คือ นิมิต ก็ล้วนเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทูตสวรรค์ ครั้นครั้งที่สามดาเนียลถูกแต่งตั้ง

ก็เพื่อให้เขาได้รับกำลัง เพราะก่อนหน้านี้ ในการแต่งตั้งครั้งที่สอง เขาได้สูญเสียกำลังของตนไป

แล้วผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะดังรูปร่างของมนุษย์ได้มาสัมผัสข้าพเจ้าอีก และท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้า

และกล่าวว่า โอ ท่านผู้เป็นที่รักยิ่ง อย่ากลัวเลย สันติสุขจะมีแก่ท่าน จงเข้มแข็ง เออ จงเข้มแข็งเถิด

และเมื่อท่านได้กล่าวกับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็มีกำลังขึ้น และกล่าวว่า ขอเจ้านายของข้าพเจ้าจงกล่าวเถิด

เพราะท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้าแล้ว แล้วท่านจึงกล่าวว่า

ท่านทราบหรือไม่ว่าเหตุใดข้าพเจ้าจึงมาหาท่าน? และบัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปต่อสู้กับเจ้าแห่งเปอร์เซีย

และเมื่อข้าพเจ้าออกไปแล้ว ดูเถิด เจ้าแห่งกรีกจะมา ดาเนียล 10:18-20

กาเบรียลทรงเตือนดาเนียลว่า พระองค์ได้ "มาเพื่อให้" ดาเนียล

"เข้าใจถึงสิ่งซึ่งจะบังเกิดแก่ชนชาติของท่านในวาระสุดท้าย" เมื่อพระองค์ตรัสถามดาเนียลว่า

"เจ้ารู้หรือไม่ว่าเหตุใดเราจึงมาหาเจ้า?" สอดคล้องกับสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนดาเนียลเกี่ยวกับวาระสุดท้ายนั้น

กาเบรียลจึงตรัสต่อไปว่า พระองค์จะ “กลับไปสู้รบกับเจ้าแห่งเปอร์เซีย และเมื่อเราออกไปแล้ว ดูเถิด เจ้าแห่งกรีซจะมา” จากนั้นพระองค์ก็ทรงเริ่มต้นเรื่องเล่าเชิงพยากรณ์ของบทที่สิบเอ็ด ซึ่งบรรยายถึงสิ่งที่บังเกิดแก่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในวาระสุดท้าย เรื่องเล่าเชิงพยากรณ์นั้นถูกวางไว้ในบริบทของการศึกกับ “เจ้าแห่งเปอร์เซีย” และ “เจ้าแห่งกรีซ”

ประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจริงระหว่างไซรัสมหาราชกับอเล็กซานเดอร์มหาราชกินเวลานานกว่าสองร้อยปี แต่ในแผ่นดินไหวครั้งใหญ่แห่งวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด ความเคลื่อนไหวสุดท้ายทั้งหลายดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และทันทีที่อาณาจักรที่หกถูกพิชิตโดยกษัตริย์ฝ่ายเหนือจอมปลอม อาณาจักรที่เจ็ด คือกษัตริย์ทั้งสิบ ซึ่งมีประเทศกรีซเป็นสัญลักษณ์ ก็พร้อมใจกันถูกลวลายอาณาจักรของตนแก่สัตว์ร้ายในทันที

ในระดับหนึ่ง นิमित “mareh” ถูกใช้เจ็ดครั้งในดาเนียลบทที่สิบ เราได้พิจารณาไปแล้วสี่ครั้งจากเจ็ดครั้งนั้น และได้ชี้ให้เห็นว่าการอ้างอิงครั้งแรกคือดาเนียลระบุว่า ก่อนปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัส ดาเนียลได้เข้าใจนิमितนั้นแล้ว ในการอ้างอิงสามครั้งถัดมา การแตะต้องทั้งสามครั้งในแต่ละนิมิตระบุถึงประสบการณ์ของดาเนียลเมื่อเขาตื่นขึ้นจากการโศกเศร้าตลอดยี่สิบเอ็ดวัน การตื่นขึ้นแห่งการฟื้นฟูของเขาถูกจัดวางตามกระบวนการสามขั้นของชาวประเสริฐนिरันดร์ และทั้งสามขั้นนั้นถูกแทนโดยทูตสวรรค์ แม้ว่าขั้นที่สองคือมีคาเอลอัครทูต ผู้ทรงเป็นพระองค์เดียวกันกับผู้ทรงปลุกโมเสสให้ฟื้นจากความตาย และทรงย้ายท่านขึ้นไปสู่สวรรค์

อีกสามครั้งที่คำว่า “vision” ปรากฏอยู่ในบทที่สิบ มิใช่คำว่า “mareh” แต่เป็นคำว่า “marah” “Marah” เป็นรูปเพศหญิงของ “mareh” หมายถึงนิमित และในความหมายเชิงก่อกำเนิดคือ “กระจกเงา” หรือ “looking-glass” ภายใต้อาณัติของคำนี้ถือว่าเป็นคำที่มีลักษณะ “เชิงก่อกำเนิด” มันเป็นนิमितแห่ง “the appearance” แต่แตกต่างกันในเพศของคำ จึงซึ่งสารเชิงพยากรณ์ที่แตกต่างออกไป ดังที่คำนิยามว่า “กระจกเงา” บ่งชี้ ผู้ที่เห็นนิมิตย่อมเห็นภาพสะท้อนบางประเภท นี่คือองค์ประกอบของคำที่เป็น “เชิงก่อกำเนิด” คำนิยามของคำเชิงก่อกำเนิดในบริบทของ “marah” นั้นลุ่มลึกอย่างยิ่ง

คำว่า “causative” เกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องความเป็นเหตุเป็นผล หรือการกระทำที่ทำให้บางสิ่งเกิดขึ้น ในทางภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะในสัญญาณวิทยาของคำกริยา รูป causative เป็นโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่บ่งชี้ว่าประธานของคำกริยากำลังทำให้นุคนหรือสิ่งอื่นกระทำการตามที่คำกริยานั้นพรรณนาไว้ ตัวอย่างเช่น ในภาษาอังกฤษ คำกริยา “to read” กลายเป็นรูป causative เมื่อเรากล่าวว่า “to make someone read” ในที่นี้ ประธานเป็นผู้ทำให้อีกบุคคลหนึ่งกระทำการอ่าน

รูปแบบเหตุปัจจัยบ่งชี้ว่าประธานเป็นผู้รับผิดชอบในการก่อกำเนิดการกระทำที่กริยานั้นพรรณนาไว้ คำว่า “เหตุปัจจัย” หมายถึงลักษณะที่การกระทำหรือเหตุการณ์หนึ่งถูกทำให้เกิดขึ้น ในทั้งสามครั้งที่ดาเนียลใช้คำภาษาฮีบรูว่า “marah” นิमितที่ถูกเพ่งดูนั้นเป็นเหตุให้ผู้มองถูกเปลี่ยนให้เป็นตามภาพลักษณ์ของสิ่งที่เขากำลังเพ่งดูอยู่

และในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนที่หนึ่ง ขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำใหญ่ซึ่งคือแม่น้ำฮิดเดเคลนั้น ข้าพเจ้าเงยตาขึ้นมอง และดูเถิด มีชายผู้หนึ่งสวมเสื้อผ้าปานเอวคาดด้วยทองคำเนื้อดีจากอูฟาส ภายของท่านก็เป็นดังพลอยเขียว หน้าของท่านดจลักษณะ (mareh) แห่งฟ้าแลบ ดวงตาของท่านดังประทีปเพลิง แขนและเท้าของท่านมีสีดจทองสัมฤทธิ์ขัดเงา และเสียงถ้อยคำของท่านดังเสียงของมหาชน และข้าพเจ้า คือดาเนียล เห็นนิमित (marah) นั้นแต่ผู้เดียว เพราะคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิमित (marah) นั้น แต่ความครันคร้ามอย่างใหญ่หลวงได้ตกเหนือเขาทั้งหลาย จนเขาพากันหนีไปซ่อนตัว ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถูกละไว้ตามลำพัง และได้เห็นนิमित (marah) อันยิ่งใหญ่นี้ และไม่มีกำลังเหลืออยู่ในตัวข้าพเจ้าเลย

เพราะความงามของข้าพเจ้าได้แปรไปในตัวข้าพเจ้าเป็นความทรุดโทรม และข้าพเจ้าก็ไม่เหลือกำลังเลย ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังได้ยินเสียงถ้อยคำของท่าน และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำของท่านแล้ว ข้าพเจ้าก็ชอบหน้าหลับสนิหอยู่ และหน้าของข้าพเจ้าคว่ำลงถึงพื้นดิน ดาเนียล 10:4-9

เมื่อสิ้นสุดยี่สิบเอ็ดวันแห่งการไว้วางใจ

ซึ่งในวาระสุดท้ายสอดคล้องกับสามวันครึ่งที่พยานทั้งสองนอนตายอยู่ตามถนนนั้น

ดาเนียลก็ถูกทำให้เห็นการทรงปรากฏของพระคริสต์อย่างฉับพลัน และการทรงปรากฏของพระองค์นั้นเป็น "ดั่งลักษณะ (mareh) ของฟ้าแลบ" เหตุการณ์นั้น ณ

ตอนสิ้นสุดของสามวันครึ่งในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ก่อให้เกิดการแยกออกจากกัน เพราะว่ามี

"คนทั้งหลายที่อยู่กับ" ดาเนียลนั้นถูกทำให้ "ไม่ [เห็น] นิमित (marah);

แต่ความสิ้นสะเทือนอันใหญ่หลวงได้ตกเหนือเขาทั้งหลาย จนเขาทั้งหลายพากันหนีไปซ่อนตัว ฉะนั้น" ดาเนียล

"จึงถูกปล่อยให้อยู่ตามลำพัง" แต่ "คนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้า [ถูกทำให้] ไม่ [เห็น] นิमित (marah);

แต่ความสิ้นสะเทือนอันใหญ่หลวงได้ตกเหนือเขาทั้งหลาย จนเขาทั้งหลายพากันหนีไปซ่อนตัว"

นิमितที่ดาเนียลเห็นขณะอยู่ตามลำพังคือนิमितฝ่ายสตรีผู้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ซึ่งเปลี่ยนดาเนียลให้เป็นไปตามภาพลักษณ์ของนิमितนั้น

การเปลี่ยนแปลงนี้สำเร็จลงโดยการที่กำลังฝ่ายมนุษย์ของดาเนียลถูกนำออกไป

และความงามของท่านถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นความเสื่อมทราม

"เนื้อหนังนั้นเองซึ่งเป็นที่อาศัยของจิตวิญญาณ และซึ่งจิตวิญญาณกระทำกิจผ่านเนื้อหนังนั้น

เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราไม่มีสิทธิ์ที่จะละเลยส่วนหนึ่งส่วนใดของกลไกแห่งชีวิต

ส่วนทุกส่วนของสิ่งมีชีวิตนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ความรู้เกี่ยวกับระบบกายภาพของเราเองควรสอนเราว่า อวัยวะแต่ละส่วนจะต้องปฏิบัติรับใช้พระเจ้า

ในฐานะเป็นเครื่องมือแห่งความชอบธรรม"

"ไม่มีผู้ใดนอกจากพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถปราบความเย่อหยิ่งแห่งใจมนุษย์ได้

เราไม่อาจช่วยตนเองให้รอดได้ เราไม่อาจบังเกิดใหม่ด้วยตนเองได้

ในราชสำนักแห่งสวรรค์จะไม่มีบทเพลงใดขับร้องว่า แก่ข้าพเจ้าผู้รักตนเอง และชำระตนเอง โสัดตนเอง

แต่ข้าพเจ้า ขอถวายพระสิริและเกียรติ ศุภพรและการสรรเสริญ

แต่สิ่งนี้เองเป็นทำนองหลักแห่งบทเพลงที่คนเป็นอันมากในโลกนี้ขับร้องกันอยู่

พวกเขาไม่รู้ว่าการมีใจอ่อนสุภาพและถ่อมลงนั้นหมายความว่าอย่างไร และพวกเขาก็มีได้ตั้งใจจะรู้ด้วย

หากจะหลีกเลี่ยงได้ พระกิตติคุณทั้งสี่ประกอบอยู่ในการเรียนรู้จากพระคริสต์

คือความอ่อนสุภาพและความถ่อมพระทัยของพระองค์"

"การชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อคืออะไร?

คือพระราชกิจของพระเจ้าในการทำให้ศักดิ์ศรีของมนุษย์ลงไปคลุกอยู่ในธุลี

และทรงกระทำเพื่อมนุษย์ในสิ่งที่มีได้อยู่ในอำนาจของเขาที่จะกระทำเพื่อตนเองได้" Testimonies to

Ministers, 456.

ประสบการณ์แห่งการทรงให้ชอบธรรมโดยความเชื่อนั้น

เป็นพระราชกิจของพระเจ้าในการทรงทำให้ศักดิ์ศรีแห่งมนุษย์ถูกวางลงในผงคลี

นิमितที่ทำให้ชายทั้งหลายซึ่งอยู่กับดาเนียลต้องหลบหนีไปนั้น คือ นิमितฝ่ายหญิงในเชิง "ก่อให้เกิด"

แห่งการปรากฏของพระคริสต์ และทันทีหลังจากที่ความชอบธรรมในตนเองของดาเนียลถูกวางลงในผงคลีแล้ว

การสัมผัสสามครั้งของทูตสวรรค์ก็ถูกประทานขึ้น

ซึ่งในที่สุดได้เสริมกำลังให้ดาเนียลสามารถนำชาวสวรรค์นั้นไปได้

ในปี 1888 ทูตสวรรค์ผู้ทรงอำนาจได้ลงมาพร้อมกับข่าวสารเรื่องการชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ
ดังที่ผู้อัครโสภาและแวกโกเนอร์ได้นำเสนอ ทูตสวรรค์องค์เดียวกันนั้นเองได้ลงมาอีกครั้งในวันที่ 11
กันยายน 2001 พร้อมกับข่าวสารเรื่องการชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อฉบับเดียวกันนั้น
นั้นเป็นจุดเริ่มต้นของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
เมื่อถึงตอนสิ้นสุดของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ข่าวสาร ณ จุดเริ่มต้นก็ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้ง
เพราะพระเยซูทรงสำแดงจุดจบของสิ่งหนึ่งด้วยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้นเสมอ

ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

ทูตสวรรค์องค์เดียวกันนั้นได้ลงมาและเริ่มต้นสามขั้นตอนซึ่งสำเร็จลงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1840 ถึง ค.ศ. 1844
สามขั้นตอนนั้นเริ่มต้นด้วยการมอบฤทธิ์อำนาจแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840
การมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สองในวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844

และการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ประวัติศาสตร์นั้นเป็นภาพลวงหน้าถึงการลงมาของทูตสวรรค์แรกในบรรดาทูตสวรรค์สามองค์เมื่อวันที่ 11
กันยายน ค.ศ. 2001 ซึ่งต่อมามีทูตสวรรค์องค์ที่สองตามมา ณ ความผิดหวังในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020
และสิ่งนั้นสิ้นสุดลงด้วยการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า

เมื่อสิ้นสุดประวัติศาสตร์นั้น

เมื่อมีคาเอลเสด็จลงมาเพื่อให้โมเสสและเอเลียห์เป็นขึ้นจากตายภายหลังความตายสามวันครึ่งบนถนนหนทาง
ดังที่เป็นภาพแทนไว้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด

และดังที่เป็นภาพแทนไว้ในกัน โดยการไว้ทุกข์ยี่สิบเอ็ดวันของดาเนียล พระคริสต์เสด็จลงมาอีกครั้ง
พระองค์ทรงสำแดงนิมิตแห่งพระสิริของพระองค์ก่อน นิมิตซึ่งทำให้ศักดิ์ศรีของมนุษย์ตกลงสู่สุสาน
และก่อให้เกิดการแยกออก เมื่อดาเนียลอยู่ในสุสานแล้ว

และภายหลังที่ดาเนียลได้เปลี่ยนแปลงไปโดยการเพ่งดูนิมิตฝ่ายหญิงแบบ "causative" แล้ว
เขาได้รับการแต่งตั้งโดยกาเบรียลเป็นครั้งแรก และถูกให้ยืนขึ้นบนแท่นที่สิ้นเทาของเขา

จากนั้นมีคาเอล อัครทูตสวรรค์ จึงเสด็จลงมาเพื่อ "ให้โมเสสเป็นขึ้นมา" และทรงแต่งตั้งดาเนียลเป็นครั้งที่สอง
ทำให้เขาสิ้นเรี่ยวแรง

เพราะถูกทรมานด้วยความเป็นจริงที่ว่าเขากำลังสนทนากับองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนจริง ๆ

แล้วกาเบรียลก็มาหาและแต่งตั้งเขาเป็นครั้งที่สาม

และเสริมกำลังเขาสำหรับภารกิจในการเป็นธงสัญญาณในกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า
การแต่งตั้งทั้งสามครั้งเป็นสัญลักษณ์ของทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งวิวรณ์ บทที่สิบสี่
แม้เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นภายในวันเดียวกันก็ตาม

ประสบการณ์ของทูตสวรรค์แรกครอบคลุมถึงการทรงปรากฏของพระคริสต์ดจฟ้าแลบ นิมิตแห่ง
"เหตุปลงใจ" ที่ทำให้เกิดการแยกออก

และการสัมผัสครั้งแรกที่ยกดาเนียลให้ลุกขึ้นจากพงคลีแห่งสงสารอันเป็นของมนุษย์ของเขา

ทูตสวรรค์แรกมีทั้งสามขั้นตอนซึ่งรวมอยู่ในขั้นแรก เพราะสิ่งนี้เป็นตัวแทนของข่าวสารแรก
หาใช่อุบัติเหตุไม่ที่การสัมผัสครั้งแรกถูกบันทึกไว้ในข้อเก้าถึงสิบเอ็ด

แต่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำของท่านนั้น และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำของท่าน

ข้าพเจ้าก็หลับสันทนหน้าลงกับพื้นดิน และดูเถิด มีมือหนึ่งมาแตะต้องข้าพเจ้า

ทำให้ข้าพเจ้าชันเข่าขึ้นและยืนตัวด้วยฝ่ามือทั้งสอง และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า โอ ดาเนียล ผู้เป็นที่รักยิ่ง
จงเข้าใจถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดกับท่าน และจงลุกขึ้นยืนตรง เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าถูกใช้มายังท่าน

และเมื่อท่านได้กล่าวถ้อยคำนี้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ยืนขึ้นด้วยความสิ้นเทา ดาเนียล 10:9-11

ประสบการณ์แห่งการสัมผัสครั้งที่สอง ซึ่งพระคริสต์เองทรงกระทำ เปลี่ยนดาเนียลจากผู้ที่ไม่สามารถพูดได้ ให้เป็นผู้ที่สามารถพูดกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนได้ ในการสัมผัสครั้งที่สอง ดาเนียลไม่มีลมหายใจ ดังนั้น ณ ที่นี้เขาจึงถูกนำเสนอว่าอยู่ ณ จุดเดียวกับสารแรกของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ด

เมื่อท่านได้กล่าวถ้อยคำเช่นนั้นแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ก้มหน้าลงถึงดินและพูดไม่ออก และดูเกิด ผู้หนึ่งมีลักษณะคล้ายบุตรแห่งมนุษย์ได้แต่ต้องริมฝีปากของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าจึงอ้าปากพูด และกล่าวแก่ท่านผู้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้าว่า ข้าแต่นายของข้าพเจ้า เพราะนิมิตนั้น ความทุกข์ระทมของข้าพเจ้าได้หวนกลับมาสู่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าไม่มีกำลังเหลืออยู่เลย เพราะผู้รับใช้ของนายของข้าพเจ้าผู้นี้จะพูดกับนายของข้าพเจ้าผู้นี้ได้อย่างไร เพราะสำหรับข้าพเจ้า ในทันใดนั้นก็ไม่มีกำลังเหลืออยู่ในตัวข้าพเจ้าเลย ทั้งไม่มีลมหายใจเหลืออยู่ในข้าพเจ้าด้วย ดาเนียล 10:15-17

ในสารที่สองของเอเสเคียล มีสารจากลมทั้งสี่ที่จะถูกเป่ามายังกระดูกทั้งหลาย เพื่อให้กระดูกเหล่านั้นมีชีวิตและลุกขึ้นยืนเป็นกองทัพอันยิ่งใหญ่ การเสริมกำลังแก่กองทัพนั้นเป็นสิ่งที่สัมฤทธิ์เป็นภาพแทนโดยการแตะต้องครั้งที่สาม

แล้วผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะเหมือนมนุษย์ได้มาสัมผัสข้าพเจ้าอีก และท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้า และกล่าวว่า โอ มนุษย์ผู้เป็นที่รักยิ่ง อย่ากลัวเลย สันติสุขจงมีแก่ท่าน จงเข้มแข็งเถิด เออ จงเข้มแข็งเถิด และเมื่อท่านกล่าวกับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้รับกำลัง และกล่าวว่า ขอเจ้านายของข้าพเจ้าตรัสเถิด เพราะท่านได้เสริมกำลังแก่ข้าพเจ้าแล้ว แล้วท่านกล่าวว่า ท่านรู้หรือไม่ว่าเหตุใดข้าพเจ้าจึงมาหาท่าน และบัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปต่อสู่กับเจ้าแห่งเปอร์เซีย และเมื่อข้าพเจ้าออกไปแล้ว ดูเถิด เจ้าแห่งกรีเซียจะมา แต่ข้าพเจ้าจะสำแดงแก่ท่านซึ่งสิ่งที่จดไว้ในคัมภีร์แห่งสวรรค์ และไม่มีผู้ใดยืนหยัดร่วมกับข้าพเจ้าในเรื่องเหล่านี้ เว้นแต่มีคาเอล เจ้าแห่งท่าน ทั้งข้าพเจ้าเอง ในปีแรกแห่งรัชกาลดาริอัสชาวมิเดีย ก็ได้ยืนขึ้นเพื่อค้ำจุนและเสริมกำลังแก่ท่านนั้น และบัดนี้ข้าพเจ้าจะแจ้งความจริงแก่ท่าน ดูเถิด ยังมีกษัตริย์อีกสามองค์ลุกขึ้นในเปอร์เซีย และองค์ที่สี่จะมั่งคั่งยิ่งกว่าเขาทั้งปวง และด้วยอำนาจแห่งทรัพย์สมบัติของท่านนั้น ท่านจะปลุกเร้าทุกคนให้ต่อสู้กับราชอาณาจักรกรีเซีย ดาเนียล 10:18-11:2

ข่าวสารที่ทำให้พยานทั้งสองมีชีวิตขึ้นมาในเอเสเคียล บทที่สามสิบเจ็ด คือข่าวสารแห่งอิสลามของวิบัติประการที่สาม แต่เมื่อพิจารณาที่ละบรรทัด ข่าวสารที่กาเบรียลระบุไว้ในภาพประกอบของมีคาเอลผู้ทรงซูโมเสสขึ้นและรับเขาขึ้นสวรรค์ไว้เป็นธงสัญญาอันนั้น คือข่าวสารของประธานาธิบดีคนสุดท้ายของสหรัฐอเมริกา เป็นข่าวสารของประธานาธิบดีคนที่หก (เขาแห่งพรรครีพับลิกัน) ผู้ซึ่งถูกสังหารในปี 2020 ดังที่เขาแห่งโปรเตสแตนต์แท้ก็เคยถูกสังหารมาแล้ว ในเรื่องราวของดาเนียล การเป็นขึ้นจากตายหลังจากวันเวลาแห่งการไว้ทุกข์เพื่อเขาแห่งโปรเตสแตนต์แท้ ได้นำไปสู่การระบุซึ่งการเป็นขึ้นจากตายของเขาแห่งพรรครีพับลิกัน

ในดาเนียลบทที่สิบ มีการใช้คำว่า "นิมิต" หรือ "การปรากฏ" อยู่เจ็ดครั้ง การอ้างอิงทั้งเจ็ดครั้งนั้นระบุด้วยคำภาษาฮีบรูคำเดียวกัน เว้นแต่ในสามครั้งค่านั้นอยู่ในเพศหญิง และอีกสี่ครั้งอยู่ในเพศชาย เลขเจ็ดเป็นจำนวนแห่งความสมบูรณ์ และการประกอบกันของสามกับสี่ซึ่งรวมเป็นเจ็ดนั้น เป็นลักษณะสำคัญประการหนึ่งของพระธรรมวิวรณ์ ซึ่งในนั้น คริสตจักรสามแห่งสุดท้ายในบรรดาคริสตจักรทั้งเจ็ด และตราประทับสามดวงสุดท้ายในบรรดาตราประทับทั้งเจ็ด และตราสามคันสุดท้ายในบรรดาตราทั้งเจ็ด ได้รับการแยกให้เห็นอย่างเฉพาะเจาะจงจากสี่ลำดับแรก

หนังสือดาเนียลและวิวรณ์เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน และในความหมายนี้ ดาเนียลและยอห์นจึงเป็นสัญลักษณ์เดียวกันแห่งวาระสุดท้าย นิมิต์เรื่องพระคริสต์ในบทที่สิบ ก็คือนิมิต์เรื่องพระคริสต์ในวิวรณ์บทที่หนึ่ง.

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง ยอห์นได้ยินพระสุรเสียงอยู่เบื้องหลังท่าน จึงหันไปทอดพระเนตรผู้ที่กำลังตรัสกับท่าน

ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญูณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ยินเสียงดังอยู่ข้างหลังข้าพเจ้า ดุจเสียงแตร ตรัสว่า เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย และว่า สิ่งที่เราเห็นนั้น จงเขียนลงในหนังสือ แล้วส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดซึ่งอยู่ในเอเชีย คือไปยังเมืองเอเฟซัส และเมืองสเมอร์นา และเมืองเปอร์กามัส และเมืองธยาทรา และเมืองซาร์ดีส และเมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย วิวรณ์ 1:10, 11

ไม่ว่าจะเป็นการแตะต้องสามครั้งในดาเนียลบทที่สิบ หรือนิมิต์เดียวกันนั้นในวิวรณ์บทที่หนึ่ง หรือข้อความสองประการของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ด หรือการที่อิสยาห์ถูกแตะด้วยถ่านไฟที่ตีบมาจากแท่นบูชา ประสบการณ์นั้นกำลังบ่งชี้ถึงการทรงเสริมกำลังแห่งข่าวคำเตือนสุดท้าย และข่าวนั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อพยานทั้งสองเป็นขึ้นจากความตายในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ดาเนียล ยอห์น เอเสเคียล และอิสยาห์ ต่างก็เป็นภาพแทนของผู้สื่อข่าวที่ได้ยิน "พระสุรเสียง" จาก "วิถีโบราณ" ข้างหลังตน ซึ่งตรัสถามว่า "เราจะใช้ผู้ใดไป" เมื่อผู้สื่อข่าวนั้นตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี่ ขอทรงใช้ข้าพระองค์เถิด" เขาก็ได้รับการเสริมกำลังและเปล่งเสียงของตนขึ้น ดุจผู้ที่กำลังร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดาร "ใครมีหู ก็จงฟังสิ่งที่พระวิญญูณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย"

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไปของเรา

"ในโอกาสที่ได้พรรณนาไว้แล้วนั้น ทูตสวรรค์กาเบรียลได้ถ่ายทอดคำสั่งสอนทั้งสี่แก่ดาเนียลเท่าที่เขาในเวลานั้นจะสามารถรับได้ อย่างไรก็ตาม อีกไม่กี่ปีต่อมา ผู้เผยพระวจนะมีความปรารถนาจะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ยังมีได้อธิบายไว้อย่างครบถ้วน จึงตั้งใจอีกครั้งที่จะเสาะแสวงหาความกระจ่างและสติปัญญาจากพระเจ้า ในสมัยนั้น ข้าพเจ้า ดาเนียล ไร้ทุกข้ออยู่ตลอดสามสัปดาห์เต็ม ข้าพเจ้ามิได้รับประทานอาหารโอชะ เนื้อและเหล้าองุ่นก็ได้เข้าปากข้าพเจ้าเลย ทั้งข้าพเจ้าก็ได้ขโมยตัวเองเลย... แล้วข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นมอง และดูเกิด มีชายผู้หนึ่งสวมผ้าป่านเเวศาคาดด้วยทองคำเนื้อดีจากอูฟาส ภายของท่านก็เหมือนแก้วเบริล พระพักตร์ของท่านก็มีลักษณะดังฟ้าแลบ ดวงตาของท่านดุจประทีปเพลิง แขนและเท้าของท่านมีสีดังทองคำขัดเงา และเสียงถ้อยคำของท่านดุจเสียงของคนหมุ่มมาก' (ดาเนียล 10:2-6)"

"คำพรรณนานี้คล้ายคลึงกับที่ยอห์นได้บันทึกไว้เมื่อพระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์แก่ท่านบนเกาะปีทมอส พระบุตรของพระเจ้าเองมิใช่ผู้ใดอื่น ได้ทรงปรากฏแก่ดาเนียล องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงมาพร้อมกับทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง เพื่อทรงสอนดาเนียลถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในกาลสุดท้าย"

"ความจริงอันยิ่งใหญ่ทั้งหลายซึ่งพระผู้ไถ่ของโลกได้ทรงสำแดงไว้ นั้น มีไว้สำหรับผู้ที่แสวงหาความจริงประหนึ่งเสาะหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้ ดาเนียลเป็นชายขราแล้ว ชีวิตของท่านได้ผ่านไปท่ามกลางเสน่ห์เย้ายวนแห่งราชสำนักของคนต่างศาสนา จิตใจของท่านก็ถูกถ่วงด้วยภารกิจการงานของอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ แต่ท่านกลับปลีกตัวจากสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เพื่อถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระเจ้า และแสวงหาความรู้ในพระประสงค์ขององค์ผู้สูงสุด และเพื่อตอบคำวิงวอนของท่าน

ความสว่างจากราชสำนักแห่งสวรรค์จึงได้ถูกสื่อมาแก่บรรดาผู้ที่จะมีชีวิตอยู่ในวาระสุดท้าย ถ้าเช่นนั้น เราควรแสวงหาพระเจ้าด้วยความจริงใจเพียงใด เพื่อพระองค์ทรงเปิดความเข้าใจของเราให้สามารถหยั่งรู้ความจริงทั้งหลายซึ่งถูกนำมาซึ่งเราจากสวรรค์”

“ข้าพเจ้าดาเนียลผู้เดียวได้เห็นนิมิตนั้น เพราะคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิมิตนั้นเลย แต่ความสิ้นส่านอย่างใหญ่หลวงตกอยู่เหนือพวกเขา จนพวกเขาพากันหนีไปซ่อนตัว.... และไม่มีกำลังเหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย เพราะความงามสง่าของข้าพเจ้าได้กลับกลายเป็นความเสื่อมทรามในตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่มีกำลังเหลืออยู่เลย’ (ข้อ 7, 8) ทุกคนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์อย่างแท้จริงจะมีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน ยิ่งพวกเขาเห็นความยิ่งใหญ่ พระสิริ และความสมบูรณ์พร้อมของพระคริสต์ได้ชัดเจนเพียงใด พวกเขาจะยิ่งเห็นความอ่อนแอและความไม่สมบูรณ์ของตนเองได้เด่นชัดเพียงนั้น พวกเขาจะไม่มีแนวโน้มที่จะอ้างว่าตนมีลักษณะปราศจากบาป สิ่งซึ่งเคยปรากฏว่าถูกต้องและงดงามในตนเองนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับความบริสุทธิ์และพระสิริของพระคริสต์แล้ว จะปรากฏเป็นเพียงสิ่งที่ไม่คู่ควรและเสื่อมทรามเท่านั้น เมื่อใดที่มนุษย์ถูกแยกออกจากพระเจ้า เมื่อใดที่พวกเขามีความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์อย่างเลื่อนรางยิ่ง เมื่อนั้นเองพวกเขาจึงจะกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าปราศจากบาป; ข้าพเจ้าได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว”

“บัดนี้กาเบรียลได้มาปรากฏแก่ผู้เผยพระวจนะ และกล่าวแก่ท่านดังนี้ว่า ‘โอ ดาเนียล ผู้เป็นที่รักยิ่ง จงเข้าใจถ้อยคำที่เรากล่าวแก่ท่าน และจงยืนตรงขึ้น เพราะบัดนี้เราได้ถูกส่งมายังท่าน’ และเมื่อท่านกล่าวถ้อยคำนั้นแก่ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ยืนตัวสั่นอยู่ แล้วท่านจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘อย่ากลัวเลย ดาเนียล เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านตั้งใจจะเข้าใจ และถ่อมตนลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน คำอธิษฐานของท่านก็ได้รับฟังแล้ว และเรามาเพราะคำอธิษฐานของท่าน’ (ข้อ 11, 12)”

“ข้างเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่เพียงใดที่พระบารมีแห่งสวรรค์ทรงประทานแก่ดาเนียล! พระองค์ทรงปลอมโยนผู้รับใช้ของพระองค์ซึ่งกำลังสิ้นเทา และทรงยืนยันแก่เขาว่าคำอธิษฐานของเขาได้รับการสดับฟังในสวรรค์แล้ว เพื่อตอบคำวิงวอนอันแรงกล้านั้น ทูตสวรรค์กาเบรียลจึงถูกส่งมาเพื่อให้เกิดผลต่อพระทัยของกษัตริย์เปอร์เซีย องค์กษัตริย์ทรงขัดขืนต่อความประทับใจแห่งพระวิญญานของพระเจ้าอยู่ตลอดสามสัปดาห์ขณะที่ดาเนียลกำลังอดอาหารและอธิษฐาน แต่เจ้าชายแห่งสวรรค์ คือมีคาเอล อัครทูตสวรรค์ ได้ถูกส่งมาเพื่อทรงหันพระทัยของกษัตริย์ผู้ต้อрін ให้ทรงดำเนินการอย่างแน่วแน่บางประการเพื่อตอบคำอธิษฐานของดาเนียล”

“และเมื่อท่านกล่าวถ้อยคำเช่นนั้นแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ก้มหน้าลงถึงพื้นดิน และกลายเป็นคนพูดไม่ได้ และดูเถิด ผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายบุตรแห่งมนุษย์ได้ตะตือริมฝีปากของข้าพเจ้า.... และกล่าวว่า โอ มนุษย์ผู้เป็นที่รักยิ่ง อย่ากลัวเลย สันติสุขจงมีแก่ท่าน จงเข้มแข็ง เออ จงเข้มแข็งเถิด และเมื่อท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็มีกำลังขึ้น และกล่าวว่า ขอให้องค์เจ้านายของข้าพเจ้าตรัสเถิด เพราะท่านได้ให้กำลังแก่ข้าพเจ้า’ (ข้อ 15-19) พระสิริอันยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าที่ทรงสำแดงแก่ดาเนียลนั้นยิ่งใหญ่ถึงเพียงนี้ จนท่านไม่อาจทนต่อภาพที่เห็นได้ แล้วผู้สื่อสารจากสวรรค์ก็ทรงปกคลุมความเจิดจ้าแห่งการประทับอยู่ของท่านไว้ และทรงปรากฏแก่ผู้พยากรณ์ในลักษณะของ ‘ผู้หนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายบุตรแห่งมนุษย์’ (ข้อ 16) ด้วยฤทธานุภาพของพระองค์ พระองค์ได้ทรงเสริมกำลังชายผู้มีความซื่อตรงและความเชื่อผู้นี้ เพื่อให้ได้ยื่นข่าวสารที่พระเจ้าทรงส่งมายังท่าน!”

“ดาเนียลเป็นผู้รับใช้ที่อุทิศตนแด่องค์ผู้สูงสุด

ชีวิตอันยืนยาวของเขาเต็มเปี่ยมด้วยกิจการอันสูงส่งแห่งการปรนนิบัติถวายแด่พระอาจารย์ของเขา
ความบริสุทธิ์แห่งอุปนิสัยและความสัตย์ซื่ออันไม่หวั่นไหวของเขา

มีสิ่งที่ยกย่องได้เพียงความถ่อมใจในดวงใจและความสำนึกผิดของเขาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเท่านั้น
เราขอกล่าวซ้ำว่า ชีวิตของดาเนียลเป็นแบบอย่างแห่งการชำระให้บริสุทธิ์อย่างแท้จริงซึ่งได้รับการดลใจ”
Sanctified Life, 49–52.